

## לא מנופף אלא טובע

מאנגלית: ליאת מורבצ'יק

סטיבי סמית', בשמה המלא פלורנס מרגרט סמית', הייתה משוררת וסופרת בריטית. סמית' נולדה במחוז יורקשייר. שיריה ואיוריה אשר הופיעו גם הם בספריה, ניחנים במין תמימות ילדית, אולם מבט נוסף מגלה תחבום ועומק, וכן את יכולתה הייחודית של סמית' לעסוק בנושאים כאובים כשכול ומוות באמצעות הומור שחור ושנינות. סמית' זכתה במספר פרסים יוקרתיים, ביניהם מדליית הזהב לשירה של המלכה.

## לא מנופף אלא טובע

אִישׁ לֹא שָׁמַע אוֹתוֹ, אֶת הָאִישׁ הַמֵּת  
וּבְכָל זֹאת קוֹנֵן הַגּוֹעַ:  
הֵייתִי רְחוֹק מִכְּפִי שְׁחֻשְׁבָּתָם  
לֹא מְנופֵף – טוֹבֵעַ.

בְּחֹר אֲמַלֵּל, הוּא תָּמִיד אֶהֱב לְהֵתֵל  
וְעֵכְשׁוֹ הוּא מֵת.  
כְּנֶרְאָה הִיָּה קֵר מְדִי וְלְבוֹ נִכְנַע,  
הֵם אָמְרוּ בְּאַמָּת.

הוּ לֹא לֹא לֹא, תָּמִיד הִיָּה קֵר מְדִי  
(הַמְשִׁיךְ לְקוֹנֵן הַגּוֹעַ)  
הֵייתִי רְחוֹק מְדִי כָּל חַי  
לֹא מְנופֵף – טוֹבֵעַ.

## הפרצוף

יִשְׁנֹו פְּרָצוֹף מְכָר הַיֵּטֵב  
שְׁלֹא אֶרְצָה לְרֹאוֹת,  
יֵהִיר כָּל כֶּךָ, וּמִנְפָּח –  
עֶקֶר מִתּוֹעֲלוֹת.

אוֹתוֹ פְּרָצוֹף רָגִיל מִסְתִּיר  
טִבְעוֹ שֶׁל קוֹף בְּפָנִים –  
דּוֹפֵק סָבִיב מִכָּה בַּגּוֹג  
בְּרַעַשׁ אֵימָתָנִי.

מִזְמָן לְזִמְן הַקּוֹף יִרְבֵּץ  
לְרַחֵב הַמִּבְטָ, יִצִּיץ,  
וְכַפּוֹתָיו יִנְעֵץ  
בְּשִׁקָר מִתְרַבֵּת.

פְּרָצוֹף גִּבְזָה וּמִתְנַשֵּׂא,  
גִּלְמוּד וְכֹה נִפְסָד,  
אוֹלִי מוֹטֵב פְּרָצוֹף כְּזֶה,  
שְׁלֹא הָיָה נוֹלֵד.

## הסיבה

חַיֵּי הֵם שְׂאֵט  
אֲנִי שׁוֹנֵא אוֹתָם כָּל כֶּךָ  
אִמְתִּין מַעַט  
וְאֵז אֶת נִשְׁמָתִי אֶפָּח.

מִדּוּעַ לְהִמָּתִין בְּכֻלָּל?  
תִּקְנֶה תִּזְרַח,  
הַטּוֹב יִצּוֹץ עוֹד בַּגּוֹרֵל  
אוֹלִי אֶפְרָח.

אֲנִי עֲדִין מְהֵסס  
אִם אֱלֹהִים הוּא טוֹב, רִשָּׁע אוֹ סֶתֶם רוֹפֵס.

## לבד ביער

כְּשֶׁהֵיְתִי לְבַד בְּיַעַר חֲשֵׁתִי  
בְּמִרְיוֹתֵם הָעוֹיֶנֶת שֶׁל הַשָּׁמַיִם וְהָעֵצִים  
אֲמָא טֹבַע לְמֹדָה אֶת יְצוּרֶיהָ לְשָׁנָא  
אֶת הָאָדָם הַתְּזוּזִיתִי הַזֶּזֶם  
הָאָדָם חֶסֶר הַמְּנוּחָה  
כְּשֶׁהִלְשָׁד מְצִיף אֶת הָעֵצִים  
כְּשֶׁהִלְשָׁד צוֹבֵעַ אוֹתָם בִּירֶק אֲלִים  
כֶּךָ עוֹלָה חֲמַתָּם שֶׁל יְצוּרֵי הַטֹּבַע עַל  
הָאָדָם  
כֶּךָ נִצְבָּעִים פְּנֵי הַיַּעַר בִּירֶק אֲלִים.  
אֲמָא טֹבַע נִבְחָלַת מֵהָאָדָם  
נִבְחָלַת מֵתְזוּזִיתוֹ וּמִזֶּעֱמוֹ  
נִבְחָלַת מִכְּאֲבָיו  
מִטֹּבְעוֹ הַגָּס  
הַדּוֹחֵף אֶת גּוּפוֹ  
בְּמַהֲרֹת רַבָּה  
עוֹד וְעוֹד  
בַּדֶּרֶךְ הַלֹּא נִכּוֹנָה.

## אני זוכר

אֲנִי זוֹכֵר, הִיָּה זֶה בְּלִיל חֲתָנָתִי,  
אִישׁ מְבָגֵר בֶּן שְׁבָעִים וְתוֹסֶפֶת.  
שְׁכַבְתִּי כְּשֶׁכָּלְתִּי הַצְעִירָה בֵּין זְרוּעוֹתִי,  
נִעְרָה עִם שַׁחֲפָת.  
הִיָּה זֶה זְמַן מַלְחָמָה, כְּשֶׁמַּעַל הַתְּקָרָה  
הַגֶּרְמָנִים עָרְכוּ עַל הַמִּפְסָט פְּשִׁיטָה אַרְוֶרָה.  
הָאָרִי, הָאֵם הֵם מֵתַנַּגְּשִׁים לָעֵתִים?  
אֵינֶנִּי חוֹשֵׁב שְׁדָּבָר כָּזֶה אִי־פַעַם קָרָה,  
הוּא כָּלְתִי, כָּלְתִי.

## לעולם לא עוד

לְעוֹלָם לֹא אֶבְכֶּה עוֹד  
וְאֶשֶׁב בְּחִבּוּק יָדַיִם  
וְאֶטִּיחַ אֶת רֹאשִׁי בְּקִיר  
מְשׁוּם  
שְׁאֵנִי נִסְחַפֶּת עִם הַזֶּרֶם  
אֶלָּא  
כְּשִׁמְאֵס לִי  
אֶקוּם  
אֶפְנֶה לְאֲבֹא  
וְאֶמַּר לוֹ:  
טֹאטֶע! נִמְאָס לִי.

## למנגינת המזמור של קובנטרי

כְּמַעֵט מִתְאִים  
אֵךְ לֹא מִדְּהִים  
בְּאַהֲבָה כְּזוֹ יֵשׁ גִּנְאִי  
וְאִם הֵלֵב  
רַק קֶצֶת אוֹהֵב  
הוּא מְשִׁכּוֹנֵנוּ שֶׁל אֲשֻׁמְדָאִי

אֶהֱבָתִי וְאוֹלִי  
נִדְמָה אֶהֱבָתִי דִּי  
הָאֵם זֶהוּ אֶהֱבֵ אֵיתָן?  
לְקַחַת אֶת הַטּוֹב  
וּלְהַשְׁאִיר קֶרְטוֹב  
וּלְהַכְנִיס אֶת הַשְּׁטָן?

נֶאֱהָבִי אֶמֶת  
וְאַחֲרֵים לַעֲת  
לְמִי הַטּוֹב הוּא טוֹב יוֹתֵר?  
שָׁמְעוּ בְּעֶצְתִּי  
רַחֲקוּ מִן הַחֶלְקִי  
מוֹטֵב לְשֹׁכֵחַ וּלְיֹתֵר.